

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) po 8 centów za każde następane . . . „ 5 „

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego.

Cena prenumeraty miesięcznej 50 cent. Numer pojedynczy kosztuje 5 cent.

Prenumeratę przyjmują: Administracja Czasu, przy ulicy Różannej Nr. 413 i Kasa Teatralna.

TEATRALNY.

Kraków 4 marca.

W niedzielę przedstawioną będzie po raz trzeci operetka Offenbacha: *Georgianki*.

* * *

We czwartek na przedstawieniu dramatu *Córki Rolanda*, teatr znowu był pełny tak, iż do łóż zabrakło biletów.

* * *

Przez pomyłkę donieśliśmy, że „Panią Majstrową z Kleparza“ lokalizuje p. Anczyc. Pracy tej podjął się jeden z artystów naszej sceny.

* * *

W przyszłym tygodniu ujrzymy na naszej scenie nową komedię utalentowanego pisarza Michała Bałuckiego: „Pozłacana Młodzież“.

Komedia ta wystawioną będzie, jak już donosiliśmy na benefis ulubionego i cieszącego się powszechną sympatią w naszym mieście p. Szymańskiego. Że teatr będzie przepelniony, o tem nie wątpimy.

* * *

Jutro w mieszkaniu Dyrektora teatru odbędzie się posiedzenie komisji konkursowej.

TEATRA ZAGRANICZNE.

Paryż. „W teatrze francuzkim“ przedstawiają obecnie nową pięcioaktową komedię Dumasa Aleksandra pod tytułem: „Cudzoziemka“.

Wiadomości artystyczne.

Marcin Jabłoński, malarz, zmarł w tych dniach we Lwowie.

Gustaw Flaubert, znany powieściopisarz francuzki, autor „Pani Novary“, przygotowuje dla teatru czarodziejską sztukę w duchu satyrycznym p. t.: „Król Gnomów“. Szczególniej mają być w niej surowo chłostane wady francuzkiego mieszczaństwa.

Antoniemu Rubinstein, jak zawiadamia „Muzykalny Listok“, zagraża niebezpieczeństwo utraty wzroku, skutkiem katarakty na obu oczach. Już teraz na jedno oko znakomity ten artysta zupełnie nie widzi. Jedyne uratować go może od ślepoty operacja, na którą dotychczas Rubinstein zgodzić się nie chce.

TEATRA W POLSCE

przez **Estreichera.**

L W Ó W.

(Ciąg dalszy).

Odegrano tylko jedną sztukę oryginalną nową pod tyt.: „Oblężenie Trębrowli“ przez Radowskiego, którą to sztukę zganili „Pamiętnik Lwowski“ 1819 r. N. 6.

Jako tłumacze dali nowe sztuki: F. Błotnicki. 1) Zaciekłość stronników, 2) Trzy kobiety jednej twarzy, 3) Kapitan Belrondo.

Kamiński Jan Nep. 1) Aladyn, 2) Hajdamacy na Ukrainie (z Körnera).

Kopestyński W. obywatel. 1) Fedra trag. Rasyne.

Nowakowski Jan, aktor, 1) Murzynka.

Starzewski Szczeny. 1) Hrabowie Gwisgardowie, 2) Galera z Wenecyi, 3) Małżeństwo przez loteryę, 4) Gustaw Waza.

Wogóle nowych sztuk odegrano 46, z tych tragedyi 5: 1) Fedra, 2) Koriolan, 3) Galera z Wenecyi, 4) Barbara Radziwiłłówna, 5) Hajdamacy na Ukrainie.

Oper 3: 1) Wiśliczanki, 2) Zamek na Czorsztynie, 3) Aladyn.

Komedyoper 4: 1) Lektyka na sprzedaż, 2) Stryjowie i Stryjenki, 3) Tarantula, 4) Szpak prorok.

Komedyj 17: 1) Popielaty człowiek 2) Obraz, 3) Wojna otwarta, 4) Wybiegi w kłopotach, 5) Trzy kobiety jednej twarzy, 6) Powrót posła, 7) Dwóch wielkich Piotrów, 8) Podwójny kochanek, 9) Dwaj Sieciechowic, 10) Kartofel na balu, 11) Dwóch mężów za jednego, 12) Małżeństwo przez loteryę, 13) Ślepowron, 14) Obicie, 15) Wiele widzący, 16) Figlaczki, 17) Kapitan Belrondo.

Dram 16 to jest: 1) Murzynka (Ziegler), 2) Noc okropna w zamku Paluzzi (Melesvilles), 3) Hrabowie Guiskardowie (Ziegler), 4) Mieczysław ślepy (Caigniez), 5) Matylda z Gisbachu, 6) Zaciekłość stronników, 7) Dozorca więzienia w Norwich 8) Jolanta królowa Jeruzolimy, 9) Jan Grudczyński, 10) Ekbert, 11) Piotr Wielki, 12) Moc stosunków, 13) Oblężenie Trembowli, 14) Oblężenie Warszawy, 15) Auremyazeb, 16) Gustaw Waza.

Z tych wszystkich nowych sztuk, niektóre

tylko doczekały na tych czasów, a mianowicie: Wiśliczanki, Bojomir i Wanda, Radziwiłłówna, Grudczyński, Hajdamacy na Ukrainie. Były to sztuki, które ówczas za swoim pojawieniem się wiele wrzawy narobiły.

Najwięcej sztuk dostarczała Warszawa ze swego repertoaru, nadsyłała je Dmuszewski i Żółkowski Kamińskiemu i tym sposobem teatr lwowski corocznie się odżywia kilkudziesięciu nowymi dziełami.

Sztuki już tu znane dawniej grano te:

1) Gaduła nad gadułami K..., 2) Oktawia (Kotzebue), 3) Człowiek popielaty (d'Aubigny i Poujol), 4) Bronzowa Głowa (z fr.) 5) Pojednanie (Weissenthurm), 6) Romeo i Julia (Szekspir), 7) Don Juan (Molier), 8) Kochankowie extra pocztą (Caignez), 9) Dom do sprzedania, 10) Nowa Miłość (Ziegler), 11) Hr. Beniowski (Kotzebue), 12) Zabobon czyli Krakowiacy część II., 13) Kozioł (Kotzebue), 14) Szkoda Wąsów, 15) Syrena z Dniestru część I., 16) Saper w górach pirenejskich, 17) Plaksa i Wesołowski, 18) Alzyra, 19) Nienawisć kobiet (Bouilly), 20) Córka natury (Lafontaine), 21) Gwałtu! gore! (z fr.), Jan z Paryża Op. (Boieldieu), 23) Antykwaryusz, 24) Próba przez ogień, 25) Wojna z wierzyicielami, 26) Łaska Imperatora, 27) Roszko Cymbałek, 28) Król z podróży, 29) Tadeusz Chwalibóg, 30) Burmistrz poznański.

Widzimy, że tu przekłady z Kotzebuego, Szyllera, Zieglera, Melesvilla, Szekspira, Rasyne, Alfieriego, Weissenturmowej, Pixerecourta, Duvala, Pigault le Bruna, Caignieza, a najwięcej przekłady z trzech pierwszych głównie odgrywano. Tragedye były często dawane, rzadko zaś opery, bo śpiewaków nie było, z nich najważniejsza: Jan z Paryża (Boieldiego), dobrze wykonana. Przyjęcie jakiego doznały Wiśliczanki i Barbara Radziwiłłówna opisać się nie da. Żadne dotąd sztuki nie wzbudzały podobnego entuzjazmu.

Z poza scenicznych widowisk godne są wzmianki koncerta dawane przez Karola Lipińskiego od r. 1818. Jest z tej okazji obszerna jego biografia w Pamiętniku lwowskim 1819 r. Tancerze z Petersburga Volange i Beauval starszy odznaczali się w baletach, osobliwie w groteskach, (w mies. styczniu). Ludwik Tourniaire pokazywał przez cały styczeń familią karłów z trzech osób złożoną.

Trupa polska nie była liczna, składała ją zaledwie kilkanaście osób, ale z tych dziesięć, odznaczały się grą lepszą, to jest ci: Bensa, Kamiński, Nowakowski, Starzewski, Sosnowski, Bensowa, Rutkowskie dwie, Kamińska, p. Salowa.

Włodka ostatni występ był d. 2 kwietnia, występował więc przez miesiąc.

Rok 1819 uważać można za punkt kulminacyjny kompanii Kamińskiego, która miała z nim wytrwać jeszcze przez całe lat dwadzieścia. W tym roku rozwinęła się krytyka sceniczna zwięzła, oględna i pouczająca, pod kierunkiem Chłędowskiego, a bodaj nawet czy nie za udziałem lub przynajmniej natchnieniem Kamińskiego. Tej krytyce zawdzięczamy, że dzisiaj możemy mieć dosyć jasne pojęcie o tych bohaterach sceny, któremi słusznie chełpi się Lwów, jako tradycją wielkości artystycznych.

Bawili oni w kraju przez lat czterdzieści, i przez tyleż lat biegała fama stugębna o Kamińskim i satellitach jego, a mimo tego, nie doczekali się charakterystyki swojej, nie doczekali pamiętnikowej opowieści, w jaką ujął Bogusławski tych, którzy z nim razem rozwijali sztandar przystojnej rozrywki i podniesienia ducha narodowego.

Kiedy ustąpili z horyzontu, późniejsi pisarze przekazywali nam z tradycyi tylko świetność przeszłości teatru lwowskiego, ale w tak ogólnikowych wyrazach, w tak zarazem entuzjastycznych wykrzyknikach, że ani podobna było zrozumieć, na czem polegała ta wielkość, który istotnie artysta i w czem wiódł rej, a który szedł za nimi?

Z ogólnikowych tradycyi, dowiadywałem się tylko tyle, że każdy z nich był doskonałym. Według jednego opowieści Starzewski, według innych Nowakowski, inny Bense lub Smochowski głośili niezrównanym. Jeden tylko Kamiński pozostawał w cieniu, jako mierny aktorzyzna, acz dobry instruktor, zupełnie tak, jakby n. p. w teatrze krakowskim Chęłchowski względem Rychtera lub Chomińskiego, co jednak wcale nie było prawdziwym.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z zawieszeniem abonamentu.

Nr. porządkowy 78.

TEATR KRAKOWSKI.

W Sobotę dnia 4 Marca 1876 r.

Na dochód

Wandy Urbanowicz

Po raz pierwszy.

Dramat w 5 aktach, E'Plouvier'a, tłumaczył R. Morozowicz:

WARZYACI

(„La vie à outrance“).

OSOBY:

Gilbert d'Armeroy	— — —	Pan Sobiesław.	Kredencarz	— — — — —	Pan Słonarski.
St. Pol	— — — — —	Pan Podwyszyński.	Marek	— — — — —	Pan Bogucki.
Noel	— — — — —	Pan Jankowski.	Służący	— — — — —	Pan Morys.
Mateusz	— — — — —	Pan Wojdałowicz.	Magdalena Russeau	— — — — —	Panna Urbanowicz.
Kant	— — — — —	Pan Feliksiewicz.	Estera	— — — — —	Panna Kwiatyńska.
Russeau	— — — — —	Pan Szymański.	Ludwika Grandbel, żona hrabiego	— — — — —	Panna Wojnowska.
Hektor de Pontvieux	— — — — —	Pan Eker.	Hermينيا Kaut, córka Kanta	— — — — —	Panna Biron.
Fereol	— — — — —	Pan Roman.	Pani Durand	— — — — —	P. Kwiatkowska.
D'Andimion	— — — — —	Pan Morozowicz.	Pani Davin ochmistrzyni Magdaleny	— — — — —	Pani Wolska.
Hrabia de Grandbel	— — — — —	Pan Galasiewicz.	Blanka	— — — — —	Panna Solska.
Nieznamy	— — — — —	Pan Lidke.	Colette, służąca	— — — — —	Panna Kwiecińska.
Vertroud	— — — — —	Pan Ładnowski.			

Rzecz dzieje się we Francji.

Biletów dostać można w Kasie teatralnej w Piątek od 9 do 12 przed południem i od 3 do 7 wieczór, a w Sobotę jak zwykle. Szanowni PP. Abonenci życzący sobie zatrzymać swe miejsca zechcą się zgłosić w Piątek najdalej do 12 rano.

Początek o godzinie siódmej.